

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-06265/2019-ERU

V Praze dne 25. října 2019

Č. j. 06265-15/2019-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon ve znění pozdějších předpisů“), ve společném řízení vedeném ve smyslu § 88 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) pod sp. zn. OSR-06265/2019-ERU s obviněným z přestupku, kterým je společnost **BS – IMEX, spol. s r.o.**, se sídlem Zvonařka 408/16, Trnitá, 617 00 Brno, IČO: 634 76 711, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 a přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2018 (dále společně jen „energetický zákon, v rozhodném znění“ nebo „energetický zákon“) rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, kterým je společnost BS – IMEX, spol. s r.o., se sídlem Zvonařka 408/16, Trnitá, 617 00 Brno, IČO: 634 76 711 (dále též „účastník řízení“), se uznává vinným ze spáchání:

a) **přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona**, v rozhodném znění kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 46 odst. 12 energetického zákona, v rozhodném znění prováděl dne 8. března 2017 v obci Brno, městské části Královo Pole, ulici Högrova, u budovy č. p. 2859, v postavení zhotovitele stavby s názvem „Kompletní dodávka a montáž (provedení) páteřních komunikací a inženýrských sítí C1, C2“, v blízkosti a v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy, a to kabelů podzemního vedení nízkého napětí, zemní práce, v jejichž důsledku došlo k poškození tohoto energetického zařízení, čímž účastník řízení nesplnil povinnost zdržet se v ochranném pásmu i mimo ně jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení;

b) **přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona**, v rozhodném znění, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona, v rozhodném znění prováděl dne 23. listopadu 2018 v obci Brno, městské části Královo Pole, katastrálním území Sadová, ulici Kožíkova, na pozemku parc. č. 223/1 (v blízkosti pozemku parc. č. 227/3), v postavení zhotovitele stavby s názvem „Napojení pozemku na technickou a dopravní infrastrukturu“, v blízkosti a v ochranném pásmu plynárenského (energetického) zařízení

(středotlakého plynovodu o tlakové úrovni od 0,05 bar do 4 bar včetně, na kterém byl osazen přípojkový T-kus PE dn 63/32), zemní práce za použití stavebního stroje – pásového bagru Bobcat 33, v jejichž důsledku došlo k poškození tohoto energetického zařízení, a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně.

II. Podle § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 41 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 91a odst. 7 energetického zákona ve znění pozdějších předpisů se účastníkovi řízení za spáchání dvou přestupků uvedených ve výroku I. písm. a) a b) tohoto rozhodnutí podle § 91a odst. 1 písm. p) a § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, v rozhodných zněních, ukládá **úhrnná pokuta ve výši 58 000 Kč** (slovy: padesát osm tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18919.

III. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18919.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 3. července 2019 zahájil Energetický regulační úřad (dále též „Úřad“ nebo „správní orgán“) doručením příkazu č. j. 06265-4/2019-ERU správní řízení s účastníkem řízení, který byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, v rozhodném znění, za což mu byla uložena pokuta ve výši 36 000 Kč. Dne 10. července 2019 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti vydanému příkazu, který byl účastníkem řízení podán téhož dne, čímž byl vydaný příkaz zrušen a řízení pokračovalo, o čemž byl účastník řízení vyrozuměn přípisem č. j. 06265-6/2018-ERU o pokračování v řízení, možnosti doložit majetkové poměry a poučení o právu žádat nařízení ústního jednání ve smyslu § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Z úřední činnosti správní orgán zjistil, že kontrolním orgánem byl předán k dalšímu řízení kontrolní spis evidovaný pod č. j. spisu 02246/2019-ERU, který byl vložen do správního spisu sp. zn. OSR-06552/2019-ERU, týkající se téhož účastníka řízení, a to pro podezření ze spáchání přestupku dle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, v rozhodném znění. Správní orgán proto po obdržení předmětného kontrolního spisu provedl jeho vložení do správního spisu sp. zn. OSR-06265/2019-ERU a oznámením o rozšíření předmětu vedeného správního řízení vedeného pod sp. zn. OSR-06265/2019-ERU ve smyslu § 88 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 14. srpna 2019, rozšířil předmět vedeného správního řízení.

II. Kontrolní zjištění a popis skutkového stavu

K výroku I. písm. a) tohoto rozhodnutí:

Dne 21. listopadu 2018 zahájil Úřad v důsledku zjištění poškození podzemního kabelu nízkého napětí a plastových chrániček dalších kabelů, které byly součástí podzemního vedení nízkého napětí (dále též „energetické zařízení“) kontrolu dodržování § 46 energetického zákona, v rozhodném znění, účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 26. března 2019 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 11073-9/2018-ERU (dále též „protokol o kontrole 1“). Vůči kontrolnímu zjištění a závěru uvedenému v protokolu o kontrole 1 neuplatnil účastník řízení žádné námitky. Ze závěru protokolu o kontrole vyplývá, že provedenou kontrolou a na základě skutečností uvedených v protokolu o kontrole bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení, v postavení zhotovitele objednaných prací, prováděl dne 8. března 2017, v obci Brno, městské části Královo Pole, ulici Högrova, u budovy č. p. 2859, v blízkosti zařízení elektrizační soustavy, resp. energetického zařízení (podzemního vedení elektrizační soustavy – kabelu nízkého napětí), činnost, v jejímž důsledku došlo v rozporu s ustanovením § 46 odst. 12 energetického zákona, v rozhodném znění, k poškození zařízení elektrizační soustavy a omezení a ohrožení jeho bezpečného a spolehlivého provozu, a tím k porušení tohoto svrchu uvedeného ustanovení energetického zákona, v rozhodném znění.

Z kontrolního spisu sp. zn. 11073/2018-ERU (dále též „kontrolní spis 1“) vyplývá, že zemní práce související se stavbou s názvem „Kompletní dodávka a montáž (provedení) páteřních komunikací a inženýrských sítí C1, C2“ (dále též „stavba 1“) prováděl účastník řízení na základě smlouvy o dílo č. [REDAKCE] č. [REDAKCE] uzavřené dne 23. září 2016 mezi společnostmi UNISTAV CONSTRUCTION a.s., IČO: 039 02 447 jako objednatelem a účastníkem řízení jako zhotovitelem. Zemní práce související se stavbou 1 prováděl v okamžiku poškození energetického zařízení zaměstnanec účastníka řízení.

Vyjádření o existenci zařízení elektrizační soustavy v zájmovém území stavby 1, spolu s vymezením podmínek pro provádění zemních prací bylo vydáno správcem energetického zařízení, společností E.ON Česká republika, s.r.o. Vytyčení energetického zařízení pak bylo správcem energetického zařízení provedeno dne 4. dubna 2016.

K poškození plynárenského zařízení došlo podle vyjádření účastníka řízení při výkopových pracích v důsledku nepozornosti jeho zaměstnance.

Vzniklé poškození energetického zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci energetického zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození energetického zařízení došlo k přerušení dodávky elektřiny po dobu 2 hodin a 12 minut.

Náklady spojené s opravou poškozeného energetického zařízení vyčíslené na částku 40 547 Kč, byly účastníkem řízení zcela uhrazeny.

K výroku I. písm. b) tohoto rozhodnutí:

Dne 21. února 2019 zahájil Úřad v důsledku zjištění poškození přípojkového T-kusu PE dn 63/32, který byl osazen na středotlakém plynovodu o tlakové úrovni od 0,05 bar do 4 bar včetně (dále též „plynárenské zařízení“) kontrolu ve věci

dodržování § 68 energetického zákona, v rozhodném znění, účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 24. května 2019 protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 02246-10/2019-ERU (dále též „protokol o kontrole 2“). Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole 2 neuplatnil účastník řízení žádné námitky. Ze závěru protokolu o kontrole vyplývá, že provedenou kontrolou a na základě skutečností uvedených v protokolu o kontrole bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení, v postavení zhotovitele objednaných prací, prováděl dne 23. listopadu 2018 v katastrálním území Sadová, v ulici Kožíkova, na pozemku parc. č. 223/1 (v blízkosti pozemku parc. č. 227/3), v blízkosti plynárenského zařízení činnost, v jejímž důsledku došlo v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 energetického zákona, v rozhodném znění, k poškození plynárenského zařízení, a tím k porušení tohoto svrchu uvedeného ustanovení energetického zákona, v rozhodném znění.

Z kontrolního spisu č. j. spisu 02246/2019-ERU (dále též „kontrolní spis 2“) vyplývá, že zemní práce související se stavbou s názvem „Nápojení pozemku na technickou a dopravní infrastrukturu“ (dále též „stavba 2“) prováděl účastník řízení na základě smlouvy o dílo č. [REDAKCE] uzavřené dne 16. listopadu 2018 mezi [REDAKCE] jako objednatel a účastníkem řízení jako zhotovitelem. Zemní práce související se stavbou 2 prováděl v okamžiku poškození energetického zařízení zaměstnanec účastníka řízení.

Dne 24. července 2018 vydal provozovatel plynárenského zařízení, zastoupený správcem plynárenského zařízení stanovisko zn. [REDAKCE] ke stavbě 2, ve kterém jsou uvedena plynárenská zařízení v zájmovém území stavby 2, jehož součástí bylo vymezení podmínek pro provádění prací v ochranném pásmu dotčených plynárenských zařízení a přílohu tvořil zakres dotčených plynárenských zařízení v mapových podkladech. Vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu nebylo provedeno správcem plynárenského zařízení. Podle vyjádření účastníka řízení vytyčení prováděl sám vlastními prostředky, avšak pracovník, který vytyčení prováděl již není zaměstnancem účastníka řízení. Účastník řízení rovněž uvedl, že nemá doklad o vytyčení, neboť se nedochoval.

K poškození plynárenského zařízení došlo prostřednictvím stavební mechanizace, a to pásového bagru Bobcat 33. Plynárenské zařízení bylo opatřeno vodícím drátem pro jeho detekci v terénu a výstražnou perforovanou folii žluté barvy.

Vzniklé poškození plynárenského zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 109 m³ plynu do ovzduší za dobu 30 minut a byla přerušena dodávka plynu 28 konečným zákazníkům po dobu 360 minut.

Náklady spojené s opravou poškozeného plynárenského zařízení a únikem plynu v částce 10 537,43 Kč byly účastníkem řízení zcela uhrazeny.

III. Průběh správního řízení

Správní orgán vydal dne 3. července 2019 příkaz č. j. 06265-4/2019-ERU (dále též „příkaz“), který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne. Příkazem uznal správní orgán účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, v rozhodném znění za skutek popsany ve výroku I. písm. a) tohoto rozhodnutí a výrokem II. příkazu uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 36 000 Kč.

Dne 10. července 2019 podal účastník řízení odpor proti příkazu, a to proti výši stanovené pokuty, evidovaný pod č. j. 06265-5/2019-ERU.

Dne 11. července 2019 vypravil správní orgán vyznění o pokračování v řízení, možnosti doložit majetkové poměry a poučení o právu žádat nařízení ústního jednání č. j. 06265-6/2018-ERU, které bylo účastníku řízení doručeno téhož dne.

Z úřední činnosti správní orgán zjistil, že kontrolním orgánem byl předán k dalšímu řízení kontrolní spis 2, který byl vložen do správního spisu sp. zn. OSR-06552/2019-ERU, týkající se téhož účastníka řízení, a to pro podezření ze spáchání přestupku dle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, v rozhodném znění. Správní orgán proto po obdržení předmětného kontrolního spisu provedl jeho vložení do správního spisu vedeného pod sp. zn. OSR-06265/2019-ERU a doručení oznámení o rozšíření předmětu vedeného správního řízení ve smyslu § 88 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky dne 14. srpna 2019 účastníkovi řízení, rozšířil předmět vedeného správního řízení.

Na obdržené rozšíření předmětu vedeného správního řízení reagoval účastník řízení nejprve dne 15. srpna 2019 telefonicky kontaktováním oprávněné úřední osoby, o čemž byl do spisu téhož dne učiněn záznam evidovaný pod č. j. 06265-10/2019-ERU.

Dne 22. srpna 2019 obdržel Úřad písemné podání účastníka řízení evidované pod č. j. 06265-11/2019-ERU, ve kterém účastník řízení sdělil správnímu orgánu, že nemá žádné závazky vůči správci plynárenského zařízení a že jediné, co po správním orgánu chtěl, bylo, aby snížil pokutu uloženou příkazem, a že poškození byla neúmyslná a dost jej finančně zatížily samotné náklady s opravou škod.

Vzhledem ke skutečnosti, že ze spisového materiálu nebylo spolehlivě prokazatelné, zda vzniklá škoda související s poškozením plynárenského zařízení byla provozovateli plynárenského zařízení skutečně uhrazena a účastník řízení, krom svého tvrzení, žádný prokazatelný podklad nedoložil, vypravil správní orgán dne 26. srpna 2019 přípis s vyzněním o možnosti uplatnit nárok na náhradu majetkové škody společnosti GasNet, s.r.o., se sídlem Klíšská 940/96, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem, IČO: 272 95 567 (dále též „GasNet, s.r.o.“), který byl doručen téhož dne.

Dne 27. srpna 2019 obdržel správní orgán vyznění společnosti GasNet, s.r.o. se sdělením, že faktura za vzniklou škodu, která byla způsobena dne 23. listopadu 2018 v katastrálním území Sadová, p.č. 223/1 (v blízkosti pozemku p.č. 227/3) byla ke dni 19. července 2019 uhrazena a z tohoto důvodu nebude společností GasNet, s.r.o. vznášen nárok na náhradu majetkové škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Správní orgán vyhodnotil všechny dosud shromážděné podklady, které jsou součástí předmětného správního spisu, a s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisového materiálu, ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.

IV. Právní hodnocení

IV. I. Použitá právní úprava

Dle ustanovení článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Zákon o odpovědnosti za přestupky upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku.

Podle § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější.

Z hlediska vyhodnocení použití a dopadu právní úpravy na každý projednávaný skutek, správní orgán uvádí, že v případě skutku uvedeného ve výroku I. písm. a) spáchaného účastníkem řízení dne 8. března 2017 byl účinný energetický zákon, ve znění účinném do 5. června 2017 (ve znění novely č. 152/2017 Sb.) a v případě skutku uvedenému ve výroku I. písm. b) spáchaném účastníkem řízení dne 23. listopadu 2018 byl účinný energetický zákon, ve znění účinném do 31. prosince 2018 (ve znění novely č. 131/2015 Sb.). Ustanovení § 46 odst. 12 energetického zákona, související přestupek dle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona a § 68 odst. 3 energetického zákona, související přestupek dle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona a maximální výše pokuty, kterou lze uložit za předmětné přestupky dle § 91a odst. 7 energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017 (rozhodné datum pro posouzení skutku ze dne 8. března 2017) a také energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2018 (rozhodné datum pro posouzení skutku ze dne 23. listopadu 2018) a současné znění energetického zákona, jsou ve všech zněních stejné (totožné).

Ze shora uvedeného současně vyplývá, že energetický zákon nebyl od doby spáchání přestupků, dopadajícím způsobem na projednávané skutky novelizován, tzn., že skutková podstata projednávaných přestupků a obsahové znění předmětných ustanovení včetně zákonem stanovené maximální výše možné sankce, tj. pokuty zůstaly dle příslušných ustanovení energetického zákona zachovány (totožné).

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za posuzované skutky (přestupky) a uložení správního trestu je tedy s ohledem na výše uvedené rozhodnou právní úpravou zákon o odpovědnosti za přestupky ve spojení se správním řádem a energetický zákon, v rozhodných zněních.

IV. II. Obecný právní rámec

V rámci tohoto řízení se správní orgán zabýval nesplněním (porušením) povinností stanovené v § 46 odst. 12 energetického zákona, v rozhodném znění, dle kterého platí, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení a dále se zabýval porušením zákazu poškození plynárenského zařízení, při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně, podle § 68 odst. 3 energetického zákona,

v rozhodném znění. Toto ustanovení představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu i mimo ně tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení. Z uvedeného ustanovení vyplývá povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu i mimo ně počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození energetických zařízení. Porušení těchto povinností má pak za následek spáchání níže uvedených přestupků.

Přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, v rozhodném znění se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že nesplní některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13 nebo § 68 odst. 5 nebo umístí stavbu v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo provede jinou činnost v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo vysadí trvalé porosty v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 6 nebo umístí stavbu v bezpečnostním pásmu v rozporu s ustanoveními § 69 odst. 3.

Přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, v rozhodném znění se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona.

IV. III. Právní posouzení skutků

Správní orgán se nejprve zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl anebo vzhledem k povaze činnosti účastníka řízení (*jehož předmětem podnikání je mimo jiné provádění staveb, jejich změn a odstraňování a projektová činnost ve výstavbě*) a okolností projednávaného případu, jak tyto vyplývají ze spisového materiálu a vyjádření účastníka řízení, vědět měl a mohl, že činnosti prováděl v blízkosti a v ochranném pásmu energetického zařízení a plynárenského zařízení, a jakým způsobem účastník řízení předmětné práce prováděl.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení věděl, že práce provádí v ochranném pásmu energetického zařízení a plynárenského zařízení, což ostatně stvrzuje i skutečnost, že energetické zařízení a plynárenské zařízení mělo být vytyčeno. V případě energetického zařízení je ve spisovém materiálu založen důkaz o provedeném vytyčení správcem energetického zařízení, avšak v případě plynárenského zařízení ve spisu žádný důkaz o jeho faktickém vytyčení v terénu založen není, je tak postaven na pouhém tvrzení účastníka řízení, které správní orgán posoudil dle zásady *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch účastníka řízení). V obou případech však předmětné práce prováděl účastník řízení tak, že předmětné energetické zařízení a plynárenské zařízení poškodil těžkou strojní mechanizací.

V souvislosti s poškozením energetického zařízení je znakem skutkové podstaty předmětného přestupku nesplnění povinností stanovených v § 46 odst. 12 energetického zákona, v rozhodném znění, tzn. v daném případě se v ochranném pásmu i mimo ně zdržet se jednání, které by mohlo mít za následek poškození elektrizační soustavy nebo omezení nebo ohrožení jejího bezpečného a spolehlivého provozu a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení, proto je trestán právě účastník řízení, neboť správní orgán má za prokázané, že v tomto případě odpovědnost za spáchaný přestupek nese účastník řízení. Tuto skutečnost účastník řízení ostatně ani nezpochybňuje.

Z § 2 odst. 2 písm. a) bodu 4 energetického zákona, v rozhodném znění vyplývá, že elektrizační soustavou je vzájemně propojený soubor zařízení pro výrobu, přenos, transformaci a distribuci elektřiny, včetně elektrických přípojek, přímých vedení, a systémy

měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky, a to na území České republiky.

Z § 46 odst. 1 energetického zákona vyplývá, že ochranným pásmem zařízení elektrizační soustavy je prostor v bezprostřední blízkosti tohoto zařízení určený k zajištění jeho spolehlivého provozu a k ochraně života, zdraví a majetku osob.

Poškozený kabel podzemního vedení nízkého napětí, vč. jeho součásti – plastové chráničky a poškozené plastové chráničky na dalších kabelech podzemního vedení nízkého napětí, to vše bylo součástí podzemního vedení elektrizační soustavy, a bylo též chráněno ochranným pásmem dle § 46 odst. 5 energetického zákona.

Z § 46 odst. 5 vyplývá definice ochranného pásma, které pro podzemní vedení elektrizační soustavy do napětí 110 kV včetně a vedení řídicí a zabezpečovací techniky činí 1 m po obou stranách krajního kabelu; u podzemního vedení o napětí nad 110 kV činí 3 m po obou stranách krajního kabelu.

V souvislosti s poškozením plynárenského zařízení je znakem skutkové podstaty projednávaného přestupku poškození plynárenského zařízení v důsledku porušení povinnosti (zákazu) účastníka řízení zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. V daném případě není, na základě zjištěných skutečností, pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl v ochranném pásmu plynárenského zařízení zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení. Tuto skutečnost účastník řízení také nezpochybňuje.

Z § 68 odst. 2 písm. a) energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, přičemž tímto se pro účely energetického zákona rozumí souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti od půdorysu plynárenského zařízení měřeno kolmo na jeho obrys. U plynovodů a plynovodních přípojek o tlakové úrovni do 4 bar včetně, umístěných v zastavěném území obce činí 1 metr na obě strany a umístěných mimo zastavěné území obce činí 2 metry na obě strany. V projednávaném případě tak činilo ochranné pásmo plynárenského zařízení 1 metr na obě strany.

Dle § 68 odst. 3 energetického zákona je každý v ochranném pásmu i mimo ně povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Subjekt, který chce vykonávat jakoukoli činnost, by si měl být i bez znalosti zákona vědom, že při své činnosti musí postupovat opatrně a obezřetně, tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení a ke vzniku škod.

IV. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

Správní orgán dále posoudil námítky účastníka řízení, které vznesl v průběhu vedeného správního řízení.

Z námitek účastníka řízení, které vznesl ve svém odporu a v zaslaných vyjádřeních, vyplývá, že účastník řízení (i) požaduje, aby mu byla snížena pokuta uložená příkazem (ii) dále účastník řízení uvádí, že k poškození energetického zařízení a plynového zařízení došlo neúmyslně, (iii) že uhradil veškeré náklady spojené s opravou energetického zařízení a plynárenského zařízení, což jej už finančně dost zatížilo.

Ve vztahu ke shora uvedeným námitkám účastníka řízení správní orgán uvádí, že skutečnost, že účastník řízení žádá, aby mu byla snížena pokuta, není ve své podstatě námitkou, ale požadavkem účastníka řízení. V kontextu se skutečností, že správní orgán zahájené správní řízení rozšířil o další účastníkem řízení dokonany skutek, tj. poškození plynárenského zařízení, které je dále v tomto rozhodnutí vyhodnoceno jako závažnější, je spíše okolností přitěžující mající za následek přehodnocení výše pokuty s ohledem na spáchání dvou přestupků. Ve společném řízení je třeba posoudit oba účastníkem řízení dokonané skutky, přičemž tato skutečnost je promítnuta i ve výši uložené pokuty, tak jak je uvedeno dále.

Účastník řízení dále namítal, že k poškození energetického zařízení a plynárenského zařízení došlo neúmyslně. Ze spisového materiálu však vyplývá, že k poškození energetického zařízení došlo v důsledku nedbalosti, jak bylo poškození vyhodnoceno správcem energetického zařízení a za účastníka řízení podepsáno v protokole o škodní události, panem [REDAKCE]. O nedbalost šlo dle zjištěných skutečností i v případě poškození plynárenského zařízení, neboť k poškození došlo prostřednictvím těžké stavební mechanizace v prováděném výkopu. Sice účastník řízení ve svém vyjádření tvrdil, že prováděl ručně kopané sondy, avšak v důsledku nepozornosti svého zaměstnance došlo k poškození plynárenského zařízení. Toto tvrzení je postaveno na pouhém tvrzení účastníka řízení, které správní orgán posoudil dle zásady *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch účastníka řízení). Správní orgán však uvádí, že účastník řízení měl ručně kopanými sondami identifikovat místo a hloubku uložení plynárenského zařízení a tomu přizpůsobit způsob provádění prací, jakož i zajistit taková ochranná opatření, aby odkryté plynárenské zařízení prováděním dalších činností ve výkopu, nemohlo být poškozeno, což je účastníku řízení s ohledem na jeho předmět činnosti jistě velmi dobře známo.

V řízení o kontrole – šetření poškození energetického zařízení se účastník řízení vyjádřil, kdy uvedl, cit.: *„(Energetické zařízení) Poškozeno při výkopových pracích, nepozorností. Sondy byly prováděny ručně, přesto z důvodu nepozornosti jsme poškodili kabel. Zdvořile chci požádat o co nejnížší udělení případné pokuty. Pracovník, který škodu způsobil, u nás již nepracuje, byl zaměstnancem naší společnosti. Dále chceme uvést, že podzemní (sítě) jsme měli samozřejmě řádně vytyčeny. Před naším nástupem na smluvní práce, stavební plochy, na kterých jsme prováděli práce, došly změn, zejména pak výšky terénu. Z toho důvodu, i když se pracovník snažil s největší opatrností odkopávat zeminu v blízkosti vedení, netušil, že námi poškozené sítě budou blíže povrchu. Chtěli bychom Vás požádat o co možná nejmenší případnou penalizaci. Samozřejmě bychom byli velice potěšeni, kdyby toto naše pochybení zůstalo bez finančního postihu, a to i z toho důvodu, že po finančním postihu nesmíme na Úřadu práce ČR mít zveřejněna volná pracovní místa, po dobu 6ti měsíců, která potřebujeme obsadit, což v dnešní době je velice problematické. Jsme tak vlastně potrestáni dvakrát“.*

Obdobně se účastník řízení vyjádřil v řízení o kontrole – šetření poškození plynárenského zařízení, kde uvedl, cit.: *„I přes ručně kopané sondy bylo potrubí (plynárenské zařízení) poškozeno. Byla to chyba, nepozornost našeho zaměstnance. Nebylo úmyslem samozřejmě plynové potrubí poškodit. Zdvořile chci požádat, poprosit o co případnou nejnížší pokutu, jsme malá firma a jakákoliv finanční zátěž, by nám způsobila problémy“.*

K vyjádření účastníka řízení správní orgán uvádí, že účastník řízení sám doznal, že k poškození energetického zařízení a plynárenského zařízení došlo v důsledku nepozornosti (nedbalosti) jeho zaměstnanců. Z vyjádření účastníka řízení je zřejmé,

že prováděl sondy za účelem zjištění hloubky a způsobu uložení energetického zařízení a plynárenského zařízení. Věděl tak v jaké hloubce jsou uložena a mohl jej zcela odkrýt a učinit taková ochranná preventivní opatření, aby jejich poškození zabránil. Takto však neučinil. Z vyjádření účastníka řízení je zřejmé, že si je velmi dobře vědom porušení povinností při provádění činností v ochranném pásmu energetického zařízení a plynárenského zařízení, že vzniklé situace lituje a je mu zřejmé, že poškození energetického zařízení a plynárenského zařízení může být sankcionováno dle zákona, což mu muselo být zřejmé, neboť je evidován v níže uvedených řízeních za porušení energetického zákona. Správní orgán ukládá sankci za poškození energetického zařízení a plynárenského zařízení, jejichž poškození je vysoce společensky nežádoucí, o čemž svědčí i skutečnost, že zákonodárce v energetickém zákoně takový skutek vymezil jako přestupek, za který může být uložena pokuta (*srovnej § 277 zák. č. 40/2009 Sb., trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů*). V kontextu s touto skutečností tvrzení účastníka řízení o tom, že nebude moci inzerovat volná pracovní místa na úřadu práce, a že bude tím pádem trestán dvakrát, není na místě při projednávání této věci, neboť do působnosti Úřad nespadá problematika zaměstnanosti a správní orgán je povinen zabývat se v projednávaném případě zejména skutečnostmi a okolnostmi spáchaných přestupků. S ohledem na výše uvedené, proto správní orgán tuto námitku účastníka řízení odmítá. Účastníku řízení, coby společnosti působící v oblasti provádění a odstraňování staveb musí být zcela zřejmé, že při provádění těchto činností je nutné vykonávat pracovní činnost s náležitou obezřetností a předcházet vzniku škod a poškození inženýrských sítí a energetických zařízení. Správní orgán má za prokázané, že účastník řízení neučinil vše, co mohl učinit, aby poškození energetického zařízení zabránil. Nadto správní orgán uvádí, že ochranné pásmo energetického zařízení je zcela nezávislé na způsobu a hloubce jeho uložení.

K námitce účastníka řízení, že uhradil veškeré náklady spojené s opravou energetického a plynárenského zařízení správní orgán uvádí, že tato skutečnost je vyhodnocena jako okolnost polehčující, avšak nemůže být vyhodnocena jako okolnost liberační.

S ohledem na výše uvedené je správní orgán přesvědčen, že vypořádal všechny rozhodné námitky účastníka řízení, které mohly mít vliv na zjištěné okolnosti daného případu, tj. poškození energetického zařízení a plynárenského zařízení a na odpovědnost účastníka řízení za spáchání přestupků uvedených ve výroku I. písm. a) a b) tohoto rozhodnutí.

IV. V. Formální a materiální stránka přestupku

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že účastník řízení svým jednáním, při kterém došlo k poškození energetického zařízení, nesplnil povinnost stanovenou v § 46 odst. 12 energetického zákona, tj. v daném případě se v ochranném pásmu i mimo ně zdržet jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz, a provádět veškeré činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení, čímž došlo k naplnění formálních znaků přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona.

Správní orgán prokázal, že účastník řízení svým jednáním také porušil povinnost (zákaz) v ochranném pásmu i mimo ně zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a provádět veškeré činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení, stanovenou v § 68 odst. 3 energetického zákona, čímž byly naplněny formální znaky přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formálních znaků shora uvedených přestupků se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupků (společenské škodlivosti) tak, jak vyplývá nejen ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007 - 135), ale také z § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, a sice, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Správní orgán má za to, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky shora uvedených přestupků, neboť v jeho jednání lze shledat také společenskou škodlivost, spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu zařízení elektrizační soustavy a plynárenské soustavy, neboť aktivním jednáním účastníka řízení došlo k poškození těchto energetických zařízení se shora uvedenými následky.

IV. VI. Odpovědnost za přestupky

Dle § 20 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že právnická osoba je pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu.

Za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje dle § 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení. V projednávaném případě není tedy pochyb, že jednání shora uvedených osob (zaměstnanců účastníka řízení) je za účelem posuzování odpovědnosti za spáchání předmětných přestupků přičitatelné účastníkovi řízení.

Charakteristickým znakem přestupku právnických osob a fyzických osob podnikajících je skutečnost, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v případě jednání účastníka řízení, aby neporušil povinnosti a zákazy stanovené energetickým zákonem.

Správní orgán se dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupků ve smyslu § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupky neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupkům (porušení povinnosti) zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, však nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, tedy zánik odpovědnosti za spáchání předmětných přestupků. V této souvislosti správní orgán dospěl také k závěru, že účastník řízení vědět měl a mohl, že provádí práce v blízkosti energetického zařízení a plynárenského zařízení, avšak nevynaložil veškeré možné úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení příslušné povinnosti a zákazu zabránil.

S ohledem na výše uvedené lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, kterého se dopustil

porušením § 46 odst. 12 energetického zákona a přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil porušením § 68 odst. 3 energetického zákona.

V. Uložení správního trestu

Dle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Vzhledem ke skutečnosti, že se v projednávaném případě jedná o přestupky, u kterých je horní hranice sazby pokuty stejná, posuzoval správní orgán jaký ze dvou projednávaných přestupků je nejzávažnější, tj. nejpřísněji trestný.

Správní orgán přitom jako závažnější vyhodnotil jednání účastníka řízení ze dne 23. listopadu 2018, neboť v daném případě došlo k poškození plynárenského zařízení, v důsledku čehož došlo k úniku plynu do ovzduší v množství 109 m³ za dobu 30 minut a byla přerušena dodávka plynu 28 konečným zákazníkům (odběratelům) po dobu 360 minut.

Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť hodnota věci, kterou účastník řízení ke spáchání přestupku užil (bagr Bobcat), je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl zcela nepřiměřený.

Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Za přestupek podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle § 91a odst. 7 energetického zákona ve znění pozdějších předpisů, pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Správní orgán s ohledem na zjištěné skutečnosti a shora uvedené okolnosti projednávaného případu, rozhodl o uložení správního trestu ve smyslu § 35 písm. b) ve spojení s § 41 zákona o odpovědnosti za přestupky ve formě úhrnné pokuty. Uložení správního trestu ve formě úhrnné pokuty považuje správní orgán v projednávaném případě za zákonné, vhodné a účelné, přičemž tento správní trest zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Správní orgán při určení druhu a výměry správního trestu (pokuty) přihlížel ve smyslu § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 38 téhož zákona k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem; k povaze a závažnosti přestupku; ke způsobu a okolnostem spáchání přestupku a k významu a rozsahu následku přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše uložené pokuty též k osobě pachatele, tj. účastníka řízení.

Při stanovení výše uložené pokuty hodnotil správní orgán jako přitěžující okolnost:

- účastník řízení spáchal dva přestupky, které jsou posuzovány ve společném řízení;
- v důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky plynu 28 konečným zákazníkům (odběratelům) po dobu 360 minut;

- v důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k doprovodnému úniku 109 m³ plynu do ovzduší v délce trvání 30 minut, což správní orgán s ohledem na množství uniklého plynu vyhodnotil, jako přitěžující okolnost, avšak méně závažnou než jiné masivnější úniky, se kterými se Úřad v rámci své rozhodovací praxe setkává;
- účastník řízení svým jednáním poškodil středotlaký plynovod, na kterém byl osazen přípojkový T-kus PE dn 63/32, tedy z energetického hlediska zařízení většího významu než např. nízkotlaká plynovodní přípojka.

Při stanovení výše uložené pokuty hodnotil správní orgán jako polehčující okolnost:

- bezprostřední nahlášení poškození energetického zařízení a plynárenského zařízení a spolupráci účastníka řízení se správci těchto zařízení na jejich opravě a účinnou spolupráci při šetření skutků;
- úhradu vzniklé škody v obou projednávaných případech.

Při stanovení výše pokuty je nutno dle § 40 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zejména zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení – obviněnými z přestupku, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Správní orgán při ukládání pokuty jako přitěžující okolnost zohlednil, že účastník řízení je evidován v rámci níže uvedeného správního řízení za porušení právního předpisu ve věcné působnosti Úřadu, a to pro porušení § 68 odst. 3 energetického zákona, v rozhodném znění:

- sp. zn. OSR-13683/2016-ERU, které bylo pravomocně ukončeno dne 21. února 2017 a účastníkovi řízení byla uložena pokuta ve výši 52 000 Kč.

Správní orgán pro úplnost uvádí, že je mu z úřední činnosti rovněž známo, že účastník řízení byla dále uložena sankce (pokuta) za porušení § 68 odst. 3 energetického zákona, v rozhodném znění ve věcné působnosti Úřadu, v rámci řízení vedeném pod sp. zn. KO-11773/2014-ERU. K této skutečnosti však správní orgán jako k přitěžující okolnosti nepřihlédl, neboť od spáchání jednání, které bylo předmětem shora uvedeného správního řízení, již uplynula doba delší než tři roky.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Z veřejně dostupného zdroje – sbírky listin příslušného obchodního rejstříku správní orgán zjistil, že účastník řízení v souvislosti s výkonem podnikatelské činnosti vykázal ke dni 31. 12. 2018 čistý obrát za účetní období 48 490 000 Kč a vykázal výsledek hospodaření po zdanění v částce -751 000 Kč, avšak vykázal výsledek hospodaření minulých let 1 863 000 Kč, přičemž i tyto skutečnosti správní orgán zohlednil při stanovení výše pokuty, kterou v důsledku výše uvedeného snížil ve vztahu k ostatním případům a obdobnému způsobu a rozsahu následků spáchaných přestupků.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byla pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být uložena v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí.

Po zvážení všech skutkových zjištění a okolností projednávaného případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností, uložil správní orgán v rámci vedeného společného řízení, ve kterém posuzoval dva účastníkem řízení spáchané přestupky uvedené ve výroku I. písm. a) a b) tohoto rozhodnutí, úhrnnou pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. u samé dolní hranice zákonem stanovené sazby.

Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla v důsledku zohlednění výše uvedených okolností a zjištěné hospodářské a finanční situace účastníka řízení uložena v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VI. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Jan Křepinský, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Praha